

Keyifli Evrenbilim

Translated from the English Language edition of The Joyous Cosmology by Alan W. Watts, originally published by Hannigan Salky Getzler Agency. This edition arranged through AnatoliaLit Agency. Copyright © 2018 by Alan W. Watts. Turkish translation Copyright © 2018 by Sola Unitas. All rights reserved.

Tüm hakları saklıdır. İngilizce orijinali Hannigan Salky Getzler tarafından “The Joyous Cosmology” adıyla yayımlanmıştır. Bu eser AnatoliaLit Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır. Bu eserin çeviri sorumluluğu Sola Koç, Eğ. Dan. Hiz. A.Ş.’ye aittir. Bu kitabın hiçbir bölümü yazılı izin alınmadan kopyalanamaz ya da çoğaltılamaz.

SOLA UNITAS - SOLA KIDZ

Şakayık Sok. No: 40/8 Kat: 2 Teşvikiye Şişli/İSTANBUL
Telefon: 0212 939 76 52 - E-posta: solaunitas@solaunitas.com
www.facebook.com/solayayinlari
www.twitter.com/solaunitas
www.instagram.com/solaunitasyayinlari
www.instagram.com/solakidz
<https://kitap.solaunitas.com>

ISBN: 978-625-7797-47-4
Yayıncı Sertifika No: 32858
1. Baskı: İstanbul 2020
İmtiyaz Sahibi: Umut Kısa
Genel Yayın Yönetmeni: Buket Konur
Çeviren: Merve Acar
Editör: Esin Baran
Redaksiyon: Esra Turfan
Son Okuma: Buket Konur
Mizanpaj: Mert Musaoğlu
Kapak Tasarımı: Mert Musaoğlu
Orijinal Adı: The Joyous Cosmology

BASILDIĞI YER

Kaplan Ofset
Davutpaşa Caddesi, Güven İş Merkezi C Blok No: 279-280 İstanbul
Sertifika No: 44367

© Bu kitabın tüm yayın hakları Sola Koç, Eğ. Dan. Hiz. A.Ş.’ye aittir. Yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Keyifli Evrenbilim

Alan W. Watts

İçindekiler

TANITIM.....	7
ÖNSÖZ.....	11
BAŞLANGIÇ.....	17
GİRİŞ BÖLÜMÜ	21
SON BÖLÜM.....	85
PSİKEDELİK VE DİN DENEYİMİ	96
1- Psikedelik Deneyim.....	97
2- Psikedelik Maddelere Aleyhtarlık	105
YAZAR HAKKINDA.....	115

TANITIM

Keyifli Evrenbilim, beni kaçınılmaz olarak şiiresel bir mutluluğa ve anarşizan bir haz hissine sürüklüyor. Alan Watts bu harika küçük kitabı 1960'ların başında, LSD ve psilosibin gibi psikedelik maddelerin modern Batı'nın kültürüne nüfuz etmeye başladığı fakat henüz yararları, kaderleri ya da yasallığı hakkında bir karar verilmediği uzun süren masumiyet döneminde yazdı. Söz konusu dönem birçok filozofun bu maddelerin keyif verici gücünden yararlanabildiği bir dönemdi; Watts bu konudan, "bu maddelerin ortaya çıkardığı yeni bilinç dünyası hakkında bir izlenim vermek" olarak bahsetmiştir.

Tekrar okuduğumda, psikoaktif bitkiler ve kimyasal katalizörlerin zihin açıcı ve ruhu özgürleştirici özelliklerine dalıp gitmekten kendimi alamadım. İlk deneyimler, mevcut kültürümüzün hassas hezeyanlarının maskesini düşürdü ve psişik gerçeğin daha derin boyutlarını keşfetmemizin mümkün olduğunu ortaya çıkarttı. Watts'ın oldukça akıcı bir dili vardır; öyle kolay, çağrışımıcı ve mükemmel bir düzyazı ustasıdır ki, bu yüzden mesajının ve anlamının patlamaya hazır, radikal ve hatta devrimci çekirdeğini önemsememek veya tamamen göz-

den kaçırmak kolaydır. Söz konusu ana tema şudur: Batı'nın benlik kavramı, tüm medeniyetimizin karmaşık bir şekilde desteklemek ve korumak için tasarlandığı benliğinin önceliği kavramı, aslında mevcut değildir.

İnsanın, Watts'ın dikkat çektiği birtakım kimyasal bileşiklerden biri tarafından sağlanan büyüteç veya mikroskopu kullanması, kendi kendine bilgelik sağlamaz fakat "bilginin hammaddesini" temin eder. Kişi, hiçbir şeyin sabit, değişmez ya da kalıcı olmadığını görebilir; ortada belli bir öz yoktur. Sadece ilişki, örüntü ve akış mevcuttur. Watts'ın psikedelik yolculukları, Doğu metafiziğinin temel öğretilerinin deneysel onayını sağlamıştır: Her şey Tao'da birleşir. Bu anlayışa göre "bir saniye için bile" bir irade yoktur ve sadece sonsuz bir karşılıklı oluş ile ilahi oyun vardır.

Bu kitap, erken olgunlaşmış defter notlarındaki tazeliği korur. Aynı zamanda neredeyse tesadüfen, Batı Kıyısı'nın psikedelik çağının başlangıcında, arkadaş gruplarının okalıptüs bahçelerinin yakınındaki arka bahçelerinde, içlerindeki bilge çocukların mizahı ile harmanlanmış güzel bir yaşam hissi verir. Watts, "Hepimiz sanki içerisinde bir şeyler gizleyen uzak bir geçmişte birbirimizi tanıyor olma hissiyatı ile (sözsüz, neredeyse muazzam ve anlatılamayacak bir hissiyat) birbirimize bilinçli olarak bakıyoruz ve bir zamanın derin merkezine dik doğrultuda her zaman tek olduğumuzun bilincinde olarak bakıyoruz." diye yazmıştır. "Muhteşem gizli komployu ve ustaca yaratılmış yanılığın kabullendiğimden dolayı birbirimize farklı görünüyoruz." diye de eklemiştir.

Geçtiğimiz kırk yıl boyunca, 1960'ların psikedelik devriminin başarısızlığa uğradığı kültürel yanısamayı (endüstrilelerimiz, gezegenimizin can damarını emerken kurumsal medya ve hükümet tarafından bilincin kapalı kalması için fazla mesai yapılması) yaşadık. Watts'ın Keyifli Evrenbilim'ini yeniden ele almak, bana psikedelik devrimin zar zor başladığını hatırlatıyor. İçeride yolculuk, insanlığın bir araya gelmesi için

mevcut olan tek büyük maceradır. Dikkatimizi, aklın geniş iç boyutlarına (“Tanrı’nın Krallığı içimizde.”) çevirmeyi reddettiğimiz sürece gezegenin fiziksel kaynaklarını tüketmeye, atmosferi pişirmeye ve yaşam ağını bizimle ören sayısız bitki, hayvan ve böcek türünü dikkatsizce yok etmeye devam edeceğiz.

Psikedeliklerde her anın arketipik, zamansız ve mitolojik önemi üstlendiğini bulma eğilimindeyiz. Bir noktada Watts ve arkadaşları çaresiz kahkahalar ile kırılırken çerçöp dolu bir garaja girerler. Bu gözlerine devasa hurda yığınları içerisindeki medeniyetin doruk noktası düşüncesiz bir çirkinlik olarak değil, kendinin kötü bir taklidi olarak (kendi iddiamızın kasıtlı ama nazik alaycılığında olağanüstü saçma kolajlar ve soyut heykeller yaratılması gibi) görünür. Medeniyetimiz kendini karşılıklı bağımlılığın ortaya çıkışı, ara bağlantısallık, bolluk ve hükümsüzlüğün boşluğuna karşı savunan bireysel egonun “savunmacı savunmasızlığını” yansıtır.

Watts’ın fikirlerinin çarpıştığı vasiyetine sahip olduğumuz için şanslıyız: Keyifli Evrenbilim incelikten, esneklikten veya lezzetinden hiçbir şey kaybetmemiş olan taşıyıcı bilgi ve içgörü dalgasıdır. Aynı zamanda, gizli bir bilinç savaşı olan “Uyuşturucu Savaşı” vasıtası ile onlarca yıldır ortaya çıkan çok daha büyük bir kültür sürecinin ifadesidir.

Aklın Psikedelik Geleceği’nin yazarı Dr. Thomas B. Roberts, diğer eserlerin yanı sıra bu kitabında yirminci yüzyılın ortalarında modern Batı tarafından entojenlerin yeniden keşfinin en az ilki kadar derin yansımaları yol açan “ikinci bir reformun” başlangıcı olduğunu ileri sürmüştür. İlk Reformda İncil, yani daha önce rahipler tarafından korunan “Tanrı’nın Sözü”, basılı ve seri üretim ile ortak lisana çevrildi. Psikedelikler ile birlikte birçok insan şu anda bilgiyi küflü eski ciltlerden okumak yerine ona mistik ve vizyoner deneyim ile doğrudan, aracısız olarak erişime sahip. Watts’ın parıldayan yazısının ortaya koyduğu gibi (ve aksine, tüm görüşlerin

de ortaya koyduğu gibi) gelecek psikedelik olacaktır ya da hiç olmayacaktır.

Daniel Pinchbeck, *“Kafayı Kırılmak: Çağdaş Şamanizm’in Kalbine Psikedelik Bir Yolculuk”* isimli kitabın yazarı
New York City, 2013

ÖNSÖZ

Keyifli Evrenbilim, dilimizin söz dağarcığında olmayan deneyimleri tanımlayan kelimelerin, parlak bir düzenlemesidir. Bu harika ama zor kitabı anlamak için, iç ve dış arasında soyut bir çizgi çekmek yararlıdır. Bu elbette, Alan Watts'ın aşmamızı istediği ayrımın ta kendisidir. Ama Bay Watts, söz oyununu Batı dilinde oynuyor ve onun okuyucuları geleneksel ikili modellerini takip ettikleri için mazur görülebilir.

Dış ve iç... Davranış ve bilinç... Dış dünyayı, değiştirmek medeniyetimizin mucizesi ve saplantısı olmuştur. Son iki yüzyılda Batı tektanrıci kültürleri dışa dönük ve şaşkıncu bir verimlilikle, bu iki çizgi arasında dolaşıp durmuştur. Ancak son yıllarda kültürümüz rahatsız edici bir dengesizliğin farkına varmıştır. İçimizdeki keşfedilmemiş evrenin, bilinçsiz bölgele-
rinin farkına vardık.

Bu diyalektik eğilim yeni değil. Döngü, birçok kültürün ve bireyin yaşamında meydana gelir. Dış materyal başarısını hayal kırıklığı ve temel "neden" soruları izler. Öyleyse, dünyanın dış dünyadaki yapay yapılardan çok daha karmaşık ve zengin bir dünya içinde keşfedilmesinin kökeninde, insan hayal gücünün

izdüşümü vardır. Sonunda, mantıksal ve kavramsal zihin kendini açar ve dünyaya dayattığı sistemlerin aptalca yetersizliğini görür. Kendi katı kontrolünü askıya alır ve bilişsel deneyimin hakimiyetini devirir.

Burada, sinir sisteminin politikası hakkında konuşuyoruz (Bu kitapta Alan Watts konuşuyor.); kesinlikle dış politika kadar karmaşık ve kesinlikle bir o kadar önemli. Sinir sisteminin politikaları, zihni beyine karşı sarıp sarmalar; zalim sözler beyin, kendini bir parçası olduğu organizmadan ve dünyadan ayırır, sansürler, onu uyarır ve ayrı olarak değerlendirir.

Böylece beşinci özgürlük (öğrenilmiş özgürlük), kültürel zihnin ortaya çıkar. Bu, kişinin bilincini yapay kültürel bilginin ötesine genişletme özgürlüğüdür. Bu, sözlü oyunlar (sosyal oyunlar, benlik oyunu) ile sürekli meşguliyetten, her şeyin ötesinde olan tekliliğin keyfine geçişin özgürlüğüdür.

Burada yeni olmayan bir konuyla uğraşıyoruz; bu konu mistisizme inananlar, dini deneyimin filozofları ve bilim oyununun sınırlarının ötesine geçip ilerleyebilen nadir ve gerçekten büyük bilim adamları tarafından yüzyıllardır dikkate alınan bir konudur. Büyük Amerikalı psikolog William James tarafından açıkça görülmüş ve tanımlanmıştır:

... Normal uyanık bilincimiz, biz buna rasyonel bilinç diyoruz, sadece özel bir tür bilinç olmakla birlikte her şeyden önce, potansiyel bilinç biçimlerinden tamamen farklı olarak minik detaylara ayrılır. Varlıklarından şüphelenmeden yaşayıp ölebiliriz fakat, gerekli uyarıcıları uygulayarak bir dokunuşla tüm benlikleri ile birlikte orada olan, muhtemelen bir yerde uygulama ve adaptasyon alanlarına sahip olan sınırsız zihniyet türlerini görebiliriz. Evrenin bütünlüğüyle ilgili hiçbir açıklama, bu diğer bilinç biçimlerini göz ardı etmez. Normal bilinç ile öyle bir sınırı vardır ki, nasıl değerlendirilebilecekleri hala bir sorudur. Formüller sağlaya-

masalar bile tutumları belirlenebilir ve harita veremeseler bile yerleri bulunabilir. Her halükarda, bizlerin hesaplarının gerçeklerle erken kapanmasını yasaklıyorlar. Kendi deneyimlerime geri dönüp baktığımda, bazı metafizik anlam atfetmeden duramayacağım bir tür iç görü ön plana çıkıyor.

Peki, kavramsal olanın egemenliğini devirmek ve “potansiyel bilinç biçimlerini” açmak için gerekli ve yeterli uyarılar nelerdir? Söz konuyu uyarılardan çok var. Hintli filozoflar, yüzlerce farklı yöntemi tanımladılar. Japon Budistleri de öyle. Batı dinlerimizin manastırları, daha fazla örnek vermektedir. Meksikalı şifacılar ve Güney ile Kuzey Amerika Kızılderili gruplarından dini liderler, yüzyıllar boyunca bilincin genişlemesini tetiklemek için kutsal bitkileri kullanmışlardır. Son zamanlarda Batılı bilimlerimiz, kimyasallar ile birlikte yeni farkındalık alanları açmak için doğrudan yeni teknikler bulmuşlardır.

William James, “mistik bilinci olağanüstü derecede uyararak” için nitröz oksit ve eter kullandı. Bugün psikologların, filozofların ve teologların dikkati meskalin, lizerjik asit ve psilosibin olmak üzere üç sentetik maddenin etkilerine odaklanmaktadır.

Bu maddeler nelerdir? Bunlar ilaç mı, uyuşturucu mu yoksa kutsal yiyecekler midir? Ne olmadıklarını söylemek daha kolaydır. Bunlar ne uyuşturucu ne sarhoş edici ne enerji verici ne anestetik ne de sakinleştirici maddelerdir. Daha ziyade, çoğu Batılı için kırılğan bir şekilde yeni deneyimlerin kilidini açan biyokimyasal anahtarlardır.

Son iki yıldır Harvard Üniversitesi Kişilik Araştırma Merkezi personelleri, bu maddelerle sistematik deneyler yürüttü. Bilincin biyokimyasal genişlemesi hakkındaki ilk araştırmamız, Amerikalıların destekleyici ve rahat bir natüralist ortam-

da tepkilerini inceleyen bir çalışma oldu. Binden fazla bireysel yönteme katılma şansımız oldu. Gözlemlerimizden, görüşmelerden, raporlardan, anket verilerinin analizinden ve kişilik testi sonuçlarındaki deney öncesi ve sonrası farklılıklardan bazı sonuçlar ortaya çıkmıştır: 1- Bu maddeler bilinci değiştirir. Bu sonuçla ilgili bir anlaşmazlık yok. 2- “İlaçın etkisi” hakkında daha spesifik olarak konuşmak anlamsızdır. Set ve ortam ile beklenti ve atmosfer tüm spesifik reaksiyonlar için önemli değişkenlerdir. “İlaç reaksiyonu” yoktur ama her zaman durum ve artı olarak ilaç hususu mevcuttur. 3- Potansiyellerden bahsederken durumu sadece artı ilaç hususu olarak değil, daha çok insan korteksinin sözcük ve kavramların dar sınırlarının çok ötesinde imgeler ve deneyimler yaratma potansiyelleri ile değerlendirmek de yararlıdır. Bu araştırma projesinde yer alan bizler, insanların bilinçlerini değiştiren ilaçların etkisi ve kullanımını hakkında konuşmalarını dinlemek için, çalışma saatlerimizin büyük bir kısmını bu konuya ayırdık. Eğer ilaç için insan korteksi kelimelerini değiştirirsek, daha sonra potansiyeller hakkında yapılan herhangi bir açıklamaya katılabiliriz (iyilik ya da kötülük, yardım etmek ya da incitmek, sevmek ya da korkmak için). Bunu ilaç için değil, korteksin potansiyelleri üzerine yapabiliriz. İlaç, sadece bir araçtır.

Çalışmalarımızın sonuçlarını analiz ederken ve yorumlarken ilk önce, modern psikolojinin (psikanalitik, davranışçı) geleneksel modellerine baktık ve bu kavramların genişletilmiş bilincin zenginliğini ve genişliğini haritalamak için yetersiz olduğunu gördük. Bulgularımızı anlamak için mekanik objektif psikoloji gelenekleri konusunda eğitilmiş, bize oldukça yabancı bir dile ve bakış açısına geri döndük. Batı dünyamıza Bergson, Aldous Huxley ve Alan Watts tarafından daha açık ve tanıdık hale getirilen Doğu felsefesinin düalistik olmayan kavramlarına, bir zihin teorisine tekrar tekrar geri dönmek zorunda kaldık. Bu kitabın ilk bölümünde Bay Watts araştırma konularımızın (filozoflar, yazılmamış hükümlüler, ev hanım-

ları, aydınlar, alkolikler) hesaplarında onayladığımız bu bilinç teorisini çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Deneyimli olanın bütünü ile özdeşleşmek için sözel dolaşık çalılıklar arasında sıçramak, bu kişiler tarafından defalarca belirtilen bir olgudur.

Alan Watts, ilaca bağlı düşsel anları etkili bir şekilde anlatıyor. Tabii ki imkansız deniyor ve kelimelerin ötesindeki kelimeler ile ifade etmeye çalışıyor (ki her zaman yanıltıcıdır). Ama bunu öyle iyi yapıyor ki!

Alan Watts zamanımızın en büyük habercilerinden biridir. Yüzyılın önemli sorunları ve olaylarının haberleri için sezgisel bir duyarlılığı vardır. Ve bununla birlikte öğretmek ve bilgilendirmek için şiirsel bir filozofun sözel ekipmanına sahiptir. Burada bize belki de uzay çağında mistisizm konusunda en iyi ifadeyi verdi. Watts, Bay Huxley'i öncü olarak görerek takip edip onun da ötesine geçtiği için, burada klasik iki Aldous Huxley eserinden daha cesur davranmıştır. Mistik deneyimin sevgi yönlerinin tanınması ve yeni sosyal iletişim biçimleri için yapılmış olan çıkarımlar özellikle önemlidir.

Elinizde bir insan tarafından yazılmış harika bir doküman tutuyorsunuz. Ancak (yanlışlıkla veya iyi bir kimyasal şans yoluyla) mistik bir genişletilmiş farkındalık dakikaları yaşayan birkaç Batılı'dan biri değilseniz, muhtemelen yazarın ne dediğini anlamayacaksınız. Bu çok kötü ama yine de şaşırılmamak için bir neden değil. Fikirlerin tarihi, bize yeni kavramların ve yeni vizyonların her zaman rahatça anlaşılmadığını hatırlatır. Hiçbir fikrimizin olmadığı şeyleri kavrayamayız. Ama Alan Watts bir kitap oyunu, bir kelime oyunu oynuyor ve okuyucular da onun anlaşılmalı ortağı.

Ama şimdi beni dinleyin. Hazır olun. Bu kitapta çok sayıda harika satır var. Onlarca harika fikir... Çok fazla... Çok sıkıştırılmışlar ve çok çabuk süzülüyorlar. Onlara dikkat edin.

Bu fikirlerden birkaçını bile yakalarsanız, araştırma verile-

rimize bakarken kendimize sorduğumuz soruları sorarsınız: Buradan nereye gidiyoruz? Bu yeni harika ilaçların uygulaması nasıl oluyor? Unutulmaz anlar ve unutulmaz kitaplar sağlaktan daha fazlasını yapabilirler mi?

Cevaplar iki farklı yönden gelecek. Alan Watts'ın burada yaptığı gibi, giderek daha fazla insana bu deneyimleri sunmalı ve deneyimleyenlerin de bize gerçekleri aktarmalarını sağlamalıyız. (Bu kendinden geçmiş yolculuk için gönüllü eksikliği neredeyse hiç olmayacak. Deneklerimizin yüzde doksan biri tekrarlamak ve deneyimi aileleri ve arkadaşlarıyla paylaşmak istiyor.) Ayrıca, ilacı kendileri alan bilim adamları tarafından sistematik objektif araştırmayı teşvik etmeliyiz; iç ve dış, bilinç ve davranış arasındaki farkı bilmeliyiz. Böyle bir araştırma, bu deneyimlerin modern yaşamın sorunlarına (eğitim, din, yaratıcı endüstri, yaratıcı sanatlar) uygulanmasını araştırmalıdır.

İnsanın farkındalığını kontrol etme ve genişletme gücünde önemli bir dönüm noktasında olduğumuza inanan birçok kişi var. Araştırmamız böyle bir iyimserlik için kesin olmayan bir zemin sağlıyor. *Keyifli Evrenbilim*, aynı mutlu beklentilerin sağlam bir kanıtıdır.

Timothy Leary, PhD ve Richard Alpert, PhD
Harvard Üniversitesi, Ocak 1962

BAŞLANGIÇ

Algının Kapıları kitabında Aldous Huxley, meskalinin son derece hassas bir kişi üzerindeki etkilerini bize mükemmel bir şekilde aktardı. Bilincin bu olağanüstü dönüşümü hakkındaki ilk deneyiminin bir kaydıydı ve şimdi, sonraki deneyler yoluyla, kitabının tarif ettiğiinden çok daha derin kavrayışlara yol açabileceğini biliyor. İngiliz bir nesir ustası olan Aldous Huxley’i bu konuda aşmayı umut edemesem de arayış içinde olan bir yönelimin değil, anlayışlı bir kişi tarafından sürekli felsefi bir refakate eşlik ederken bu bilinç değiştiren “ilaçlar” ile erişilebilecek daha derin ya da daha yüksek iç görü düzeylerinin hesap zamanının geldiğini hissediyorum. Şunu da eklemeliyim ki, benim için felsefi yansıma, şiirsel hayal gücünden ayrılırsa kısır kalır çünkü dünyayı bir değil iki ayak üzerinde anlamaya devam ediyoruz.

Bilim adamları ve yandaşlar arasında teorik düzeyde ciddi bir iletişim eksikliği artık sıradan bir durumdur çünkü meslekten olmayanlar, bilim insanının düşündüğü matematiksel dili anlamıyor. Örneğin, kavisli uzay kavramı duyularla anlaşılabilir hiçbir görüntüde temsil edilemez. Fakat ben, hala

bilim adamları arasında teorik tanımlama ile doğrudan deneyim arasındaki boşluk hususunda daha endişeliyim. Batı bilimi şimdi insanı yalnızca etten bir duvar içinde bir ego olarak değil, dünyanın geri kalanından ayrılmaz olması sebebiyle bir organizma olarak betimliyor. Ancak en nadir istisnalar dışında, bilim insanları bile kendilerinin bu şekilde var olduklarını hissetmiyorlar. Onlar ve neredeyse hepimiz bağımsız, izole, insüler ve onu çevreleyen kozmostan uzaklaşmış bir kişilik duygusunu koruyoruz. Bir şekilde bu boşluk kapatılmalı ve kapatmanın başlatılabileceği veya elde edilebileceği çeşitli araçlar arasında bilimin kendisinin keşfettiği ve dininin kutsal olduğunu kanıtlayabilecek ilaçlar bulunmalıdır.

Uzun zamandır dinin ve bilimin dünyayı görmenin oldukça farklı ve temel olarak ilgisiz iki yolu gibi bölümlere ayrılmasına alışkınız. Aynı anda iki zıt şeye inanmanın mümkün olduğuna inanmıyorum. Yolun sonunda bu, ne din ne de bilim arasında bir seçim yapmaksızın, sadece ve basitçe bizlerin dünya görüşü ile değiştirilmelidir. Daha net olarak söylersek, inanç bilim ve din raporlarının gözler ve kulaklar kadar uyumlu olduğu bir dünya görüşü haline gelmelidir.

Ancak manevi deneyime giden geleneksel yollar, bilimsel veya şüpheci mizaçlı kişilere nadiren hitap eder çünkü onları katlayan araçlar cılızdır ve içi fazla doldurulmuştur. Bu nedenle uyanık ve eleştirel düşünen insanların ilk elden görenlerin ve mistiklerin ifade etmeye çalıştıkları bilinç sistemlerinin (genellikle arkaik ve garip sembolizmde) paylaşımlarını görebilme fırsatları çok az. Eğer bir farmakolog bu bilinmeyen dünyayı keşfetmede yardımcı olabilirse bize, din deneyimini geri kafalardan kurtarmanın olağanüstü hizmetini sunabilir.

Bu kitabı, bu ilaçların neden olduğu bilinç kalitesinin mümkün olduğunca eksiksiz bir ifadesi haline getirmek için doğanın desenlerini canlı olarak yansıtan bir dizi fotoğraf ekledim ve ilaçların ortak bir şekilde ortaya koyduğu detayların ritmik güzelliğine dair bazı fikirlerde bulundum. Çünkü nor-

mal görüŖ geniŖliđini kaybetmeyen göz, zihin dünyamızın karmaŖık dans dokusunun daha da derinine inebilen bir mikroskop haline gelir.

Alan W.Watts
San Francisco, 1962

GİRİŞ BÖLÜMÜ

Yavaş yavaş tüm batıl inançların en büyüğünden birinin, zihnin bedenden ayrılması olduğu netlik kazanmaktadır. Bu, sadece beden olduğumuzu kabul etmeye zorlandığımız anlamına gelmez, beden hakkında yepyeni bir fikir oluşturduğumuz anlamına da gelir. Zihinden ayrı olarak kabul edilen beden, sadece tek bir şeydir: Hareketli bir ceset. Ancak beden, zihinden ayrılmaz olarak kabul edilen bir başka şeydir ve henüz aynı anda, zihinsel ve fiziksel olan bir gerçeklik için uygun bir sözümüz yok. Bunu zihinsel-fiziksel olarak adlandırmak hiçbir işe yaramayacaktır çünkü bu iki kavramın zıtlıklar ve uzun ayrıştırmalar sebebiyle içi tamamen boşaltılmış hale geldiğinden, bizi hiç tatmin etmeyecek bir şekilde birleştirilmiş bir dizi sözcük gibi gelecektir. Fakat en azından, zihinsel olan ve maddi olan şeyler üzerinde sahip olduğumuz fikirlerden tamamen kurtulma hakkına sahibiz. “Şey” kelimesi algının, modeli ortaya çıkaracak kadar keskin olmadığına kullandığımız, şekilsiz bir lapa yığıdır. Maddi ya da zihinsel şeyler kavramı, ağaçların tahtadan, dağların taştan, ruhani çömlüklerin yapıldığı kilden yapılmış olması gibi yanlış benzetmelere dayanır.